Quelle: https://manuscripta.at/?ID=37116
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

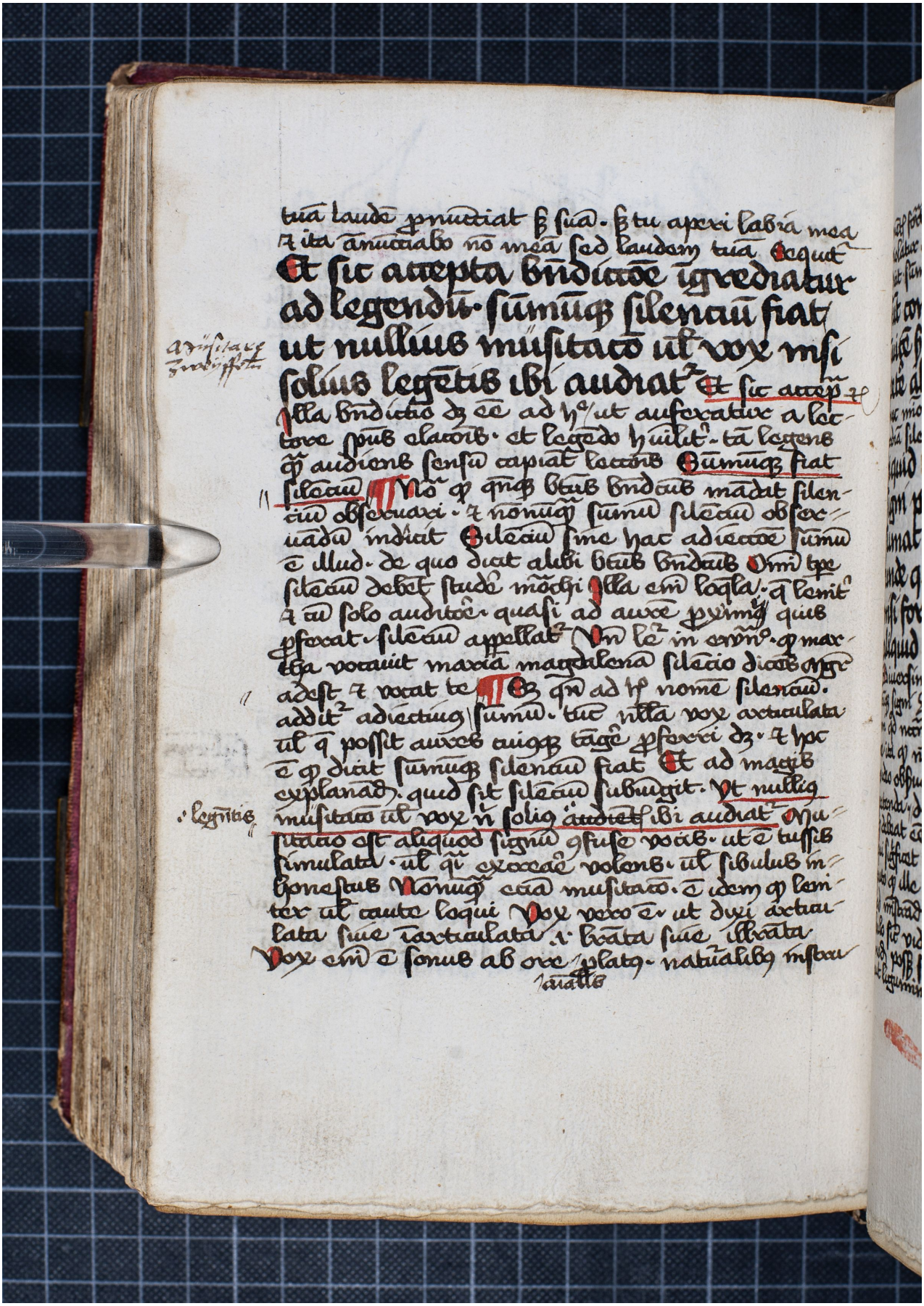

tua laude pnuntiat ꝑ sua. ꝑ tu aperi labia mea
et ita annuciabo no mea sed laudem tua sequit
Et sic accepta bndictõe ingrediatur
ad legendu. sumuq silentiu fiat
ut nullus musitaco ut vox nisi
solus legentis ibi audiat Et sic accep
illa bndictio dz ce ad hc ut auferatur a lec
tore spus clamoris. et legendo huiusmodi. ta legens
qꝫ audiens sensu capiat lectõis Sumuq fiat
silentiu Nõ qꝫ quoq; bntis bndctis mandat silen
tiu observari. et nonnuq; sumu silentiu observ
iandu indicat Silentiu sme hic adiectõe sumu
e illud. de quo dicit alibi bntis bndctis Omnis tpe
silentiu debet stude mõchi illa enim loqla. q lenit
et in solo auditoe. quasi ad aure pximq; quis
pferat. silentiu appellat Vnde le in ermõ. q mar
tha vocauit maria magdalena silencio dicens ecce
adest et vocat te Dz qn ad hc nome silentiu.
addit adiectuq; sumu. tuc illa vox articulata
ut q possit aures cuiqꝫ tangẽ pferri dz. et hoc
e qꝫ dicit sumuq silentiu fiat Et ad magis
explanad. quid sit silentiu subiungit. Vt nullig
musitaco ut vox n solig audiat ibi audiat Mu
sitaco est aliquod signu qfuse voces. ut e tussis
simulata. ut qꝫ exoccare volens. ut sibilus in
honestus Nonnuq; cum musitaco. e idem qꝫ lenit
ut caute loqui Vox voco e. ut dixi articu
lata sue articulata. i. frata sue illfata
Vox enim e sonus ab ore platq. naturalibq; instru
mentis

adhibitaq; fuerit

legentis

mentis